

ԱՂՈԹԷ՛ . . .

Աղօթէ՛ . . . ծունկի եկած, վարդաբանը ափիդ մէջ, ճակատդ խոնուէն և աչերդ երազկոտ:

Աղօթէ՛ . . . յոյգերով փրփրուն ֆէլլահի մը նման, անոր խորհրդաւոր ու խորունկ ներշնչու- մով . . . :

Աղօթէ՛ . . . սեւ քուրմի մը նման՝ որ ճակատը բազինին մերկ մարմարին կը դնէ, կուռքի մը անժպիտ, անկարեկիր հայեացքին տակ:

Աղօթքդ տարտուռն թեւեր թող առնէ՛ եթե- րասլաց ճնճուկի մը պէս, և առոյգ թարմու- թիւն մը՝ առաւօտեան հրազներու:

Աղօթէ՛ . . . խորանին ձիւն փրփուրներուն առ- ջեւ, դալկահար Աստուածածնիդ արտօսքին առ- ջեւ:

Աղօթէ՛ . . . հիմա միմունջ մը աղօթքի ու ծուէն մը խունկի պէտք ունի թոխքս . . . :

Աղօթէ՛ . . . քնքուշ ելեւէջներ հիւսէ հոգիիդ ներգաշխափութիւնով, նախշուն թեւեր շինէ սըր- աիդ բաբախումներով:

Աղօթէ՛ աղօթէ՛ . . . մինչև որ վարդաբանիդ շրջանը լմնայ, ու միմունջներդ հասնին:

Աղօթէ՛ . . . զի վարը՝ դժբաղդներու խուժանը կը տառապի և աղօթքի կը տենչայ, սիրոյ վան- կերու կը կարօտի:

Աղօթէ՛ . . . զի երբ երկրի գթութիւնը հասնի և մարգեր դաժան դառնան, աչքը երկեթին կը նայի . . . :

Աղօթէ՛ . . . զի աղօթքը ճակատը պայծառ կը պահէ:

Աղօթէ՛, աղօթէ՛ . . .

ԱՆԱՐՈՆ

19 Հոկ. 1907

Օվսաճրգ

ԱՋԱՏՈՒԹԻՒՆ

«Այր է փոքրիկ արտոյտի բոյն»
Որ ինձ իմ հայրըս ցուցուց .
Հաւկիթներն ձր տեղ են սիրուն արտոյտին» —
Կը հարցընէր Լորի Լին:
Ու վերջապէս նա զըտաւ բոյնն արտոյտին,
Բայց հաւկիթներ չըկային:
«Ինչու վարն այդ տեղ կը փրնտոնս
Բարձրէն երկու փոքր արտոյտներ երգեցին .—
Ըզմեզ զըսպող կեղևը մենք կտորեցինք
Ու զըտանք բոյն մը հոս վեր»:
Եւ երջանիկ թըռչուններ
Առտուան երկնից վրայէն անցան երգելով:

L. Monroe

Գ Ե Ր Մ Ա Ն Ա Կ Ա Ն

Գ Ի Ա Կ Ա Ն Ո Ի Թ Ի Ի Ն

Ե.

Քնարերգական Բանաստեղծութիւն

Ձը կայ բան մը որ կարենայ լաւ բա- ցատրել զբական շարժման զօրութիւնը աւատական Գերմանիոյ մէջ, քան քնար- երգական բանաստեղծութեան տարօրի- նակ ծաւալումը: Հագնեղգոյները (Mimne- singer) երկու խումբի կը բաժնուին, դիւցազններգական ու քնարերգական, կամ, ինչպէս որ կ'ըսէ իրենցմէ մէկը, նկա- րիչներ ու սոխակներ: Վերջինները աւելի բազմաթիւ են. բոլոր անառնները լեցուն են անոնցմով, իրենց արձագանքը կը լը- սուի զգեակէ զգեակ: ԺԲ ու ԺԳ դարու Գերմանիան ունեցած է զբեթէ երկու հա- ռիւր քնարերգական բանաստեղծներ. ա- սոնց երկերը ժողոված է Յորրիտի համա- ւաւոր Ռոզէր Մանէն հաւաքիչը և պա- կասը լրացուցեր են իւրմէ հաջը եկող ընդ- օրինակիչները:

Որչափ ալ բազմաթիւ ըլլան այդ բա- նաստեղծները և ժամանակաւ իրարմէ հե- ռի, այնուհանդերձ սակայն՝ մի քանի սըր- բազան ոճերէ գուրա չեն ելներ: Իրենց մեզի ձգած զրական գործերը կամ այն